

Zavaraqi, Rasoul (2023). Editor's Note: Knowledge-Research Studies and Social Innovations. *Knowledge-Research Studies*, 2(3): 1-5.

© The Author(s) Publisher: University of Tabriz

Doi: 10.22034/jkrs.1999.17594

URL: https://jkrs.tabrizu.ac.ir/article_17594.html?lang=en

The paper is an open access and licensed under the Creative Commons CC BY NC license.

Editor's Note

Knowledge-Research Studies and Social Innovations

This text serves as the second editor's note for the Journal of Knowledge-Research Studies, following an evaluation by the Scientific Journal Commission of the Ministry of Science, Research and Technology. This evaluation has deemed the journal to be a scientific journal, receiving a grade B. The aim of this journal is to comprehensively explore various aspects of knowledge research studies.

The dimensions covered within this journal include philosophical and theoretical, historical, educational and psychological, economic, sociological and anthropological, as well as technical and technological (hardware and software) aspects of processes associated with knowledge. The objective of such a broad approach is to highlight the interdisciplinary nature of knowledge research studies and its relationships with other scientific disciplines.

While this framework provides guidance, it does not necessarily guarantee comprehensive realization. Rather, we anticipate that gradual exploration and investigation will lead researchers, both domestically and internationally, to conduct novel and groundbreaking studies across each dimension. Journal of Knowledge-Research Studies, alongside others in the field, eagerly anticipates the publishing of these innovative works.

Notably, the field of Knowledge-Research studies offers intriguing opportunities for individual, group, and organizational development toward personal or collective gain. However, there has been insufficient attention given to the social benefits of knowledge processes. This shortfall neglects individual, group, institutional, and organizational social responsibilities in addressing societal issues. As professionals and practitioners in the field of Knowledge and Information Science enhance problem-solving capacities, it is crucial to simultaneously develop the underlying theories and research base necessary to tackle social issues more effectively. From this foundation, the involved parties can harness the transformative potential of knowledge research studies and uniquely address theorized social challenges in an inventive manner.

Broadly speaking, solving social problems through innovative approaches falls under the purview of Social Innovations. Numerous definitions of social innovation have been proposed, further validating its significance. Nilsson (2003) describes it as a significant, innovative, and lasting change in the way a given society deals with a previously intractable, deep-seated problem. Goldenberg (2004) aligns with this definition, considering social innovation as the development and application of new or improved activities, initiatives, services, processes, or products that address people's social and economic challenges.

Further understanding comes from André and Abreu (2006), who outline three criteria for social innovation: 1) satisfying unmet human needs through non-market mechanisms, 2) promoting social inclusion, and 3) empowering individuals or groups subjected to social exclusion/marginalization processes. Phills et al. (2008) emphasize new solutions that are more effective, efficient, sustainable, or equitable than existing ones, contributing

value primarily attributed to society. Mulgan (2010) emphasizes the creation of new social relationships or collaborations while meeting social needs.

This collection of definitions highlights that social innovations leverage social capacities both in their objectives and execution, generating societal benefits while enhancing individual agency. By addressing longstanding problems such as alienation, deprivation, poverty, and welfare challenges, these innovations foster human progress and development.

Present-day humanity faces unprecedented challenges requiring innovative resolutions. These include rising life expectancy, climate change, growing diversity of countries and cities, socioeconomic disparities, mounting health issues, behavioral problems associated with affluence, challenging transitions to adulthood, and rethinking well-being indicators. Addressing these challenges necessitates novel approaches rooted in social innovations, aligning altruistic goals with humanistic principles. Individuals, organizations, disciplines, and subject areas must proactively embrace their respective social responsibilities to harness the potential of social innovations.

Among the academic efforts exploring social innovations, various texts have provided theoretical foundations and special theories in this field.

For instance, Social Knowledge Management refers to employing different management methods to navigate social knowledge between individuals, institutions, and communities. This emerging discipline serves as the interface between social knowledge management and social capital, enabling effective control over knowledge management processes within knowledge communities. Social knowledge management fosters trust, interaction, mutual respect, and interest, strengthening social ties and enhancing societal status in knowledge societies. It plays a critical role in realizing social innovations (Sharafi et al, 2020). Other researchers have made efforts to advance the field of knowledge research studies towards achieving social innovations. Some notable studies include:

- Desmarchelier, Djellal, and Gallouj (2020) proposed a concept called Knowledge Intensive Social Services (KISS) as an alternative to Knowledge Intensive Business Services (KIBS) for fostering social innovations within social innovation networks.

- Mustapha and Seman (2023) explored the impact of knowledge creation on the success of organizational social innovations using a knowledge-based view (KBV) approach that emphasizes the organization's competitive advantages.

- Yañez-Figueroa, Ramírez-Montoya, and García-Peñalvo (2022) emphasized the importance of establishing social innovation laboratories to facilitate the social construction of knowledge.

- Ghinoi and Omori (2023) examined the role of Expert Knowledge in driving social innovation.

- Nichols et al. (2013) investigated the role of knowledge mobilization and collaboration in promoting social innovations.

- Jali, Abas, and Ariffin (2016) presented a conceptual framework for utilizing knowledge resources to foster social innovations.

- Mulyaningsih, Yudoko, and Rudito (2016) described the Knowledge-Based Social Innovation Process and developed a conceptual model at both individual (Micro) and organizational (mezzo) levels.

These studies offer just a glimpse into the vast body of literature on knowledge research studies centered around social innovations. Given the valuable expertise

Journal of
Knowledge-Research Studies
(JKRS)

Vol 2

Issue 3

Serial Number 5

and capacity in this area, it is likely that we will see further research dedicated to this field both in Iran and globally.

By highlighting the crucial connection between knowledge research studies and social innovations, this note emphasizes how various concepts, frameworks, and processes can contribute to the creation, management, and mobilization of knowledge towards achieving social innovations. Additionally, it underscores the positive impact of social innovations on enhancing the quality of life and well-being for individuals and communities.

Nevertheless, the literature also reveals certain gaps and challenges within this field, such as the scarcity of empirical evidence, the complexity of measuring social impacts, and the necessity for greater collaboration and coordination among different stakeholders and sectors. Consequently, this note advocates for additional research to tackle these issues and explore fresh approaches to harnessing knowledge for the advancement of social innovations.

Rasoul Zavarraqi

Editor-In-Chief of Journal of Knowledge-Research Studies

References

- Desmarchelier, B., Djellal, F., & Gallouj, F. (2020). Mapping social innovation networks: Knowledge intensive social services as systems builders. *Technological Forecasting and Social Change*, 157, 120068. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2020.120068>
- Ghinoi, S., & Omori, M. (2023). Expert knowledge and social innovation: analysing policy debates in Japan. *Journal of Social Entrepreneurship*, 1-20. <https://doi.org/10.1080/19420676.2023.2178485>
- Jali, M. N., Abas, Z., & Ariffin, A. S. (2016). Social innovation and knowledge resource: A conceptual understanding. *Journal of Business and Economics*, 7(9), 1572-1579. [http://dx.doi.org/10.15341/jbe\(2155-7950\)/09.07.2016/020](http://dx.doi.org/10.15341/jbe(2155-7950)/09.07.2016/020)
- Lopes, D. P. T., dos Santos Vieira, N., Barbosa, A. C. Q., & Parente, C. (2017). Management innovation and social innovation: convergences and divergences. *Academia Revista Latinoamericana de Administración*, 30(4), 474-489. <http://dx.doi.org/10.1108/ARLA-05-2016-0150>
- [Mulgan, G., Tucker, S., Ali, R., & Sanders, B. \(2007\). *Social innovation: What it is, why it matters and how it can be accelerated*. Skoll Centre for Social Entrepreneurship. London: Young Foundation.](#)
- Mulyaningsih, H. D., Yudoko, G., & Rudito, B. (2016). Knowledge-based social innovation process in social enterprise: A conceptual framework. *Advanced Science Letters*, 22(5-6), 1393-1397. <http://dx.doi.org/10.1166/asl.2016.6621>
- [Mustapha, N. D. B., & Seman, S. B. A. \(2023\). Knowledge Creation as Influence the Achievement of Organisational Social Innovation. *European Public & Social Innovation Review*, 8\(2\), 54-64.](#)
- [Nichols, N., Phipps, D., Provencal, J., Hewitt, A. \(2013\) Knowledge Mobilization, Collaboration, and Social Innovation: Leveraging Investments in Higher Education. *Canadian Journal of Nonprofit and Social Economy Research*. 4\(1\): 25 – 42.](#)
- [Sharafi, A., Noruzi, A., Esmaili Givi, M., & Heidary Dahooie, J. \(2020\). Presenting the Conceptual model of the Social Knowledge Management using Meta Synthesis Method. *Scientific Journal of Strategic Management of Organizational Knowledge*, 3\(2\), 51-96.](#)
- [Yañez-Figueroa, J. A., Ramírez-Montoya, M. S., & García-Peñalvo, F. J. \(2016, November\). Systematic mapping of the literature: social innovation laboratories for the collaborative construction of knowledge from the perspective of open innovation. In *Proceedings of the Fourth International Conference on Technological Ecosystems for Enhancing Multiculturality* \(pp. 795-803\).](#)

Journal of
Knowledge-Research Studies
(JKRS)

Vol 2

Issue 3

Serial Number 5

زوارقی، رسول (۱۴۰۲). سخن سردبیر: مطالعات دانش پژوهی و نوآوری های اجتماعی. نشریه مطالعات دانش پژوهی، ۲ (۳): ۵-۱

Doi: 10.22034/jkrs.1999.17594

URL: https://jkrs.tabrizu.ac.ir/article_17594.html?lang=fa

ناشر: دانشگاه تبریز

© نویسندگان

این مقاله به صورت دسترسی باز و با لایسنس CC BY N کپیو کامانز قابل استفاده است.

سخن سردبیر

مطالعات دانش پژوهی و نوآوری های اجتماعی

این متن دومین سخن سردبیر نشریه مطالعات دانش پژوهی و در واقع اولین سخن سردبیر بعد از ارزیابی این نشریه به عنوان نشریه علمی مورد تأیید کمیسیون نشریات علمی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و دریافت رتبه ب است. چنانچه قبلاً نیز به عرض رسیده در این نشریه سعی شده است ابعاد مختلف حوزه مطالعاتی دانش پژوهی مورد کاوش و بررسی قرار گیرد. این ابعاد عبارت‌اند از ابعاد فلسفی و نظری، تاریخی، تربیتی و روان‌شناختی، اقتصادی، جامعه‌شناختی و انسان‌شناختی، فنی و فناورانه (سخت‌افزاری، و نرم‌افزاری) فرایندهای مرتبط با دانش از جمله خلق، فراهم‌آوری، ذخیره، سازمان‌دهی، اشتراک‌گذاری و مدیریت آن.

در واقع با این رویکرد سعی شده میان‌رشته‌گی حوزه مطالعات دانش پژوهی و ارتباط آن با سایر حوزه‌های علمی مرتبط مورد تأکید قرار گیرد. البته استفاده از این چارچوب، لزوماً به معنی تحقق کامل آن نیست و امید است به تدریج تمام ابعاد مزبور مورد بررسی و کاوش قرار گیرد و شاهد انجام پژوهش‌های نو و اصیل و انتشار آنها در خصوص هر یک از این ابعاد در این نشریه علمی و سایر نشریات علمی داخلی و بین‌المللی باشیم.

یکی از رویکردهایی که در حوزه مطالعات دانش پژوهی بسیار مورد توجه است استفاده از ظرفیت‌های آن در توسعه فردی، گروهی و سازمانی در راستای دستیابی به سود شخصی یا سازمانی است. با این وجود کمتر به سود اجتماعی فرایندهای دانشی، مبتنی بر مسئولیت‌های اجتماعی فردی، گروهی، نهادی و سازمانی در راستای رفع مسائل اجتماعی پیرامون توجه شده است. از این روست که باید ضمن فراهم‌آوردن ظرفیت‌های لازم در حل مسائل اجتماعی به واسطه حرفه‌مندان و عمل‌گرایان حوزه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، هم‌زمان تلاش نمود تا مبانی نظری و پژوهشی مرتبطی نیز در این زمینه تولید شوند و بر مبنای آن در خصوص ظرفیت‌های حوزه مطالعات دانش پژوهی در حل مسائل اجتماعی به شیوه‌ای نوآورانه و بدیع، بحث و نظریه‌پردازی کرد.

در کل بحث در زمینه حل مسائل اجتماعی با رویکردی نوآورانه در قالب حوزه‌ای تحت عنوان «نوآوری‌های اجتماعی»^۱ مورد بررسی و کنکاش قرار می‌گیرد.

تعاریف متنوعی از نوآوری‌های اجتماعی ارائه شده است. برخی از این تعاریف در این بخش ارائه می‌شوند:

نیلسون (۲۰۰۳، ص ۳) نوآوری اجتماعی را این گونه تعریف می‌کند:

«تغییر قابل توجه، نوآورانه و پایدار در روشی که یک جامعه معین با یک مشکل عمیق و حل‌نشده قبلی (مانند فقر، بیماری، خشونت، یا زوال محیطی) برخورد می‌کند».

گلدنبرگ (۲۰۰۴، ص ۱) نیز در این زمینه معتقد است که «اصطلاح «نوآوری اجتماعی» برای اشاره به توسعه و به کارگیری فعالیت‌ها، ابتکارات، خدمات، فرایندها یا محصولات جدید یا بهبود یافته‌ای به کار می‌روند که برای رسیدگی به چالش‌های اجتماعی و اقتصادی افراد و جوامع طراحی شده‌اند.

آندره و آبرو (۲۰۰۶، ص ۱۲۴) نیز باور بر آن دارند که «...» هر پاسخ جدیدی بر مبنای شناخت اجتماعی باهدف ایجاد تغییرات اجتماعی که به هدف خود نائل شود و ضمناً از سه معیار زیر برخوردار باشد را می‌توان نوآوری اجتماعی نامید: الف. ارضای نیازهای انسانی که از طریق مکانیسم‌های بازار رفع نشده است؛ ب. پیشبرد شمول اجتماعی؛ و ج. توانمندسازی کارگزاران یا بازیگرانی که عملاً یا به‌طور بالقوه در معرض فرایندهای طرد اجتماعی/حاشیه‌نشینی قرار می‌گیرند و در نتیجه تغییراتی با شدت متفاوت در روابط قدرت ایجاد می‌کنند.

به‌زعم فیلز و همکاران (۲۰۰۸، ص ۳۸) نیز نوآوری اجتماعی، «راه‌حلی جدید برای یک مسئله اجتماعی است که مؤثرتر، کارآمدتر، پایدارتر یا عادلانه‌تر از راه‌حل‌های موجود است و ارزش ایجادشده برای آن عمدتاً به جامعه به‌عنوان یک کل تعلق می‌گیرد تا افراد خاص».

مولگان (۲۰۱۰، ص ۵۶) نیز آن را به شکل «ایده‌های جدید (در قالب محصولات، خدمات و مدل‌ها) که ضمن برآورد کردن نیازهای اجتماعی، منجر به ایجاد روابط اجتماعی یا همکاری‌های جدیدی می‌شوند تعریف می‌کند».

بوچارد (۲۰۱۲، ص ۵۱) نیز باور بر آن دارد که نوآوری اجتماعی، «مداخله‌ای است که توسط کنشگران اجتماعی برای پاسخ به یک آرزو، برآوردن نیازهای خاص، ارائه راه‌حل یا استفاده از فرصتی برای اقدام به‌منظور اصلاح اجتماعی آغاز می‌شود» (به نقل از لاپس^۱ و همکاران ۲۰۱۷).

بنابراین، می‌توان گفت که نوآوری‌های اجتماعی، نوآوری‌هایی هستند که هم در اهداف و هم در ابزارشان از ظرفیت‌های اجتماعی استفاده می‌کنند. از این رو نه تنها برای جامعه سودمند هستند، ظرفیت افراد را نیز برای عمل افزایش می‌دهند. در واقع با نوآوری اجتماعی ضمن حل مسائل اجتماعی، ارزش اجتماعی نیز ایجاد می‌شود. به‌عنوان نمونه نوآوری‌های اجتماعی، ضمن حل بسیاری از مشکلات قدیمی و نوپدید چون بیگانگی، محرومیت، فقر، چالش رفاه و... به پیشرفت و توسعه انسانی بشری نیز کمک می‌کنند.

به‌عنوان نمونه بشر امروزی با برخی چالش‌های نوپدید روبرو است که قبلاً شاهد آنها نبوده است. از جمله: افزایش امید به زندگی^۲ - که مستلزم روش‌های جدید سازمان‌دهی مستمری‌ها، مراقبت‌ها و حمایت‌های متقابل، مدل‌های جدید تأمین مسکن و طراحی شهری (برای خانواده‌های نسل ۴ و ۵ و نیازهای تأمین مسکن در حال تغییر)، و روش‌های جدید برای حل چالش انزوای اجتماعی است؛

1 . Lopes

2 . Rising Life Expectancy

تغییرات اقلیمی^۱ - که نیازمند تفکر جدیدی در زمینهٔ بازطراحی شهرها، سیستم‌های حمل‌ونقل، انرژی و تأمین مسکن با هدف کاهش چشمگیر انتشار کربن است. علی‌رغم اینکه فناوری در این زمینه نقش تعیین‌کننده‌ای دارد؛ اما نوآوری‌های اجتماعی نیز با کمک به تغییر رفتار می‌توانند در این زمینه بسیار بااهمیت باشند؛

تنوع روبه‌رشد کشورها و شهرها^۲ که نیازمند روش‌های نوآورانه نظام رسمی تعلیم و تربیت، آموزش زبان و تأمین مسکن برای جلوگیری از جداسازی و درگیری^۳ است؛

نابرابری‌های فاحش^۴ که در بسیاری از جوامع از جمله ایالات متحده، بریتانیا، چین گسترش یافته است و با بسیاری از آسیب‌های اجتماعی دیگر، از خشونت گرفته تا بیماری روانی مرتبط است؛ افزایش بروز بیماری‌های با عوارض طولانی‌مدت مانند آرتروز، افسردگی، دیابت، سرطان‌ها و بیماری‌های قلبی (به شکل‌های حاد و مزمن) که نیازمند راه‌حل‌های اجتماعی جدید و همچنین مدل‌های جدید پشتیبانی پزشکی هستند؛

مشکلات رفتاری ناشی از ثروت^۵ - از جمله چاقی، رژیم غذایی بد و کم‌تحرکی و همچنین اعتیاد به الکل، مواد مخدر و قمار؛

دوره گذار چالش‌برانگیز از نوجوانی به بزرگسالی^۶ - که نیازمند روش‌های جدیدی برای کمک به نوجوانان است تا با موفقیت، مسیر خود را به سمت مشاغل، روابط و سبک‌های زندگی پایدارتری کنند؛ شادی^۷ - عدم تطابق بین رشد تولید ناخالص داخلی و کاهش رفاه واقعی مستلزم روش‌های جدید تفکر در مورد خط‌مشی‌گذاری عمومی و فعالیت‌های مدنی است (مولگان^۸ و همکاران، ۲۰۰۷).

در واقع برای پاسخ به این چالش‌ها نیازمند اتخاذ رویکردی نو هستیم که در قالب نوآوری‌های اجتماعی و با اهدافی اجتماعی، نوع‌دوستانه و انسان‌گرایانه در حل این مسائل نوپدید بکوشیم؛ بنابراین هیچ فرد و سازمان و رشته و حوزه موضوعی نباید در این زمینه منفعلانه عمل کند؛ بلکه برعکس باید بر مبنای مسئولیت‌های اجتماعی در راستای نوآوری‌های اجتماعی اقدام نمایند.

بررسی متون مرتبط نشانگر آن است که با توجه به اهمیت این موضوع T به تدریج مبانی نظری و نظریات خاصی نیز با عناوین مختلف در این راستا منتشر شده‌اند.

از جمله اینها می‌توان به حوزه مدیریت‌دانش اجتماعی^۹ اشاره کرد که به معنی به‌کارگیری روش‌های مختلف مدیریتی در خصوص دانش اجتماعی بین افراد با در نظر گرفتن شعاع اعتماد و ارتباطات خاص در بین آنها یا حتی مؤسسات با در نظر گرفتن ارتباطات متقابل و هم‌فکری و رعایت قانون است. در واقع مدیریت دانش اجتماعی به‌عنوان یک چارچوب مدیریت دانش تعریف می‌شود که به ما امکان می‌دهد

1. Climate Change
2. Growing Diversity of Countries and Cities
3. Segregation and Conflict
4. Stark Inequalities
5. Behavioural Problems of Affluence
6. Difficult Transitions to Adulthood
7. Happiness
8. Mulgan
9. Social Knowledge Management

نشریه مطالعات دانش پژوهی

3 صفحه

مطالعات دانش پژوهی و

نوآوری‌های

اجتماعی...

محتوا را با استفاده از رسانه‌های اجتماعی و فناوری‌های وب ۲ تغییر دهیم. این حوزه نوپدید، فصل مشترک میان مدیریت دانش اجتماعی و سرمایه اجتماعی بوده و یکی از ابزارهای مهم برای کنترل فرایندهای مدیریت دانش در اجتماعات دانشی از طریق ایجاد اعتماد، برقراری تعامل، احترام گذاشتن به یکدیگر و داشتن علاقه به همدیگر است که با تقویت آن‌ها می‌تواند سبب اعتلای جایگاه اجتماعی افراد در اجتماعات دانشی شده و زمینه رشد و توسعه کارهای گروهی و یادگیری جمعی را در جوامع فراهم کند (شرفی و همکاران، ۱۳۹۹). از این روست که می‌تواند در تحقق نوآوری‌های اجتماعی نقشی عمده ایفا کند. پژوهش‌های دیگری نیز به‌نوعی سعی کرده‌اند حوزه مطالعاتی دانش پژوهی را به تحقق نوآوری‌های اجتماعی سوق دهند. از جمله:

دسمارشلیر، دیجدال، و گالوژ^۱ (۲۰۲۰) در این راستا به‌جای خدمات کسب‌وکار دانش‌محور (KIBS)^۲، خدمات اجتماعی دانش‌محور (KISS)^۳ را برای توسعه نوآوری‌های اجتماعی در بستر شبکه‌های نوآوری‌های اجتماعی پیشنهاد کرده‌اند.

مصطفی، و صمان^۴ (۲۰۲۳) تأثیر خلق دانش بر موفقیت نوآوری‌های اجتماعی سازمانی را با رویکرد دانش‌محور^۵ با تأکید بر مزیت‌های رقابتی سازمان مدنظر قرار داده‌اند.

یانز-فیگوئروا، رامیرز-مونتویا، و گارسیا-پنالوو^۶ (۲۰۲۲) بر تأثیر ایجاد آزمایشگاه‌های نوآوری‌های اجتماعی در راستای ساخت اجتماعی دانش تأکید کرده‌اند.

گینوی و اموری^۷ (۲۰۲۳) نقش دانش خبره^۸ را در تحقق نوآوری اجتماعی بررسی کرده‌اند.

نیکلاس^۹ و همکاران (۲۰۱۳) نقش بسیج و همکاری^{۱۰} دانشی را در تحقق نوآوری‌های اجتماعی بررسی کرده‌اند.

جالی، عباس، و عرفین^{۱۱} (۲۰۱۶) چارچوب مفهومی لازم را برای استفاده از منابع دانشی در جهت تحقق نوآوری‌های اجتماعی ارائه داده‌اند.

مولیانینگسیه، یادوگو و رادیتو^{۱۲} (۲۰۱۶) فرایند نوآوری اجتماعی مبتنی بر دانش^{۱۳} را تشریح کرده و مدل مفهومی آن را در دو سطح فردی (خرد) و سازمانی (میانی) ترسیم کرده‌اند.

اینها صرفاً بخشی از متون مرتبط با حوزه مطالعات دانش پژوهی هستند که نوآوری‌های اجتماعی را مدنظر قرار داده‌اند و در راستای تحقق، تسهیل و گسترش آن پژوهش و کنکاش کرده‌اند. امید است بر مبنای

- 1 . Desmarchelier, Djellal and Gallouj
- 2 . Knowledge Intensive Business Services
- 3 . Knowledge Intensive Social Services
- 4 . Mustapha & Seman
- 5 . knowledge-based view (KBV)
- 6 . Yañez-Figueroa, Ramírez-Montoya, and García-Peñalvo
- 7 . Ghinoi and Omori
- 8 Expert Knowledge
- 9 . Nichols
- 10 . Mobilization and Collaboration
- 11 . Jali, Abas & Ariffin
- 12 . Mulyaningsih, Yudoko & Rudito
- 13 . Knowledge-Based Social Innovation Process

ظرفیت‌های ارزشمندی که در این حوزه مطالعاتی وجود دارد، شاهد پژوهش‌های بیش‌ازپیش در این زمینه در ایران و جهان باشیم.

رسول زوارقی

سردبیر نشریه مطالعات دانش پژوهی

منابع و مأخذ

شرفی، علی؛ نوروزی، علیرضا؛ اسمعیلی گیوی، محمدرضا؛ و حیدری دهوئی، جلیل. (۱۳۹۹). ارائه مدل مفهومی مدیریت دانش اجتماعی با استفاده از روش فراترکیب. *مدیریت دانش سازمانی* ۳(۲): ۵۱-۹۶.

Desmarchelier, B., Djellal, F., & Gallouj, F. (2020). Mapping social innovation networks: Knowledge intensive social services as systems builders. *Technological Forecasting and Social Change*, 157, 120068. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2020.120068>

Ghinoi, S., & Omori, M. (2023). Expert knowledge and social innovation: analysing policy debates in Japan. *Journal of Social Entrepreneurship*, 1-20. <https://doi.org/10.1080/19420676.2023.2178485>

Jali, M. N., Abas, Z., & Ariffin, A. S. (2016). Social innovation and knowledge resource: A conceptual understanding. *Journal of Business and Economics*, 7(9), 1572-1579. [http://dx.doi.org/10.15341/jbe\(2155-7950\)/09.07.2016/020](http://dx.doi.org/10.15341/jbe(2155-7950)/09.07.2016/020)

Lopes, D. P. T., dos Santos Vieira, N., Barbosa, A. C. Q., & Parente, C. (2017). Management innovation and social innovation: convergences and divergences. *Academia Revista Latinoamericana de Administración*, 30(4), 474-489. <http://dx.doi.org/10.1108/ARLA-05-2016-0150>

[Mulgan, G., Tucker, S., Ali, R., & Sanders, B. \(2007\). *Social innovation: What it is, why it matters and how it can be accelerated*. Skoll Centre for Social Entrepreneurship. London: Young Foundation.](#)

Mulyaningsih, H. D., Yudoko, G., & Rudito, B. (2016). Knowledge-based social innovation process in social enterprise: A conceptual framework. *Advanced Science Letters*, 22(5-6), 1393-1397. <http://dx.doi.org/10.1166/asl.2016.6621>

[Mustapha, N. D. B., & Seman, S. B. A. \(2023\). Knowledge Creation as Influence the Achievement of Organisational Social Innovation. *European Public & Social Innovation Review*, 8\(2\), 54-64.](#)

[Nichols, N., Phipps, D., Provencal, J., Hewitt, A. \(2013\) *Knowledge Mobilization, Collaboration, and Social Innovation: Leveraging Investments in Higher Education*. *Canadian Journal of Nonprofit and Social Economy Research*. 4\(1\): 25 – 42.](#)

[Yañez-Figueroa, J. A., Ramírez-Montoya, M. S., & García-Peñalvo, F. J. \(2016, November\). Systematic mapping of the literature: social innovation laboratories for the collaborative construction of knowledge from the perspective of open innovation. In *Proceedings of the Fourth International Conference on Technological Ecosystems for Enhancing Multiculturality* \(pp. 795-803\).](#)

نشریه مطالعات دانش پژوهی

5 صفحه

مطالعات دانش پژوهی و

نوآوری‌های

اجتماعی...